

SEX-POL OG

BØSSERNE
BEFRIELSESFRONT

NR 4/72 - LØSSALG: KR 2

FÆLLES KAMPKRIFT

side 2.

Nr 4 - 2 årgang. INDHOLD:

- side 3: Leder
- side 4: Allan Hardam: Juletravlheden, digt
- side 5: Benny Hammerbak: Sex-pol bevægelsen og arbejderne, artikel
- side 6: Carson McCullers: Om kærlighed, udsnit af bogen: "Balladen om den bedrøvelige café."
- side 7: Minder fra "tidligere" tider i Sex-pol, Antimode-sangen
- side 8: 2 vidt forskellige piger beretter, fortællespalteartikel
- side 9: Kort bøssemanifest samt almen information fra BBF
- side10: Pernille Stenholm: Kønsroller og seksualitet i classesamfundet, artikel
- side11: TILLÆG. Martin Dannecker og Reimut Reiche: De homofile og samfundet, fra Radio Frit Berlin, føljeton
- side17: Jakob Munck: "Der er et liv efter fødslen", boganmeldelse
- side19: Modereferater
- side20: Benny Hammerbak: Forslag fra Sex-pol til post-ekstraarbejderne, artikel
- side21: Bladregnskab samt BBF-oprøb
- side22: Jakob Munck: Marxistisk sexologi, artikel
- side24: Digt af Piet Hein

oooo0000oooo0000ooooooo0000oooo0000oooo

Ansvarshavende for Sex-pols og BBFs Fælles Kampskrift: Benny Hammerbak.
Endvidere i redaktionen: Erik Eldov

Næste nummer ventes på gaden midt i januar.

Artikler, meddelelser, referater, annoncer, tegninger etc. tilsendes Benny (Amagerbrogade 134,3 2300 Kbhvn S, tlf: 581322) eller Erik (Kronprinsessegade.60,2 1306 Kbhvn K, tlf: 142564)....

oooo0000oooo0000ooooooo0000oooo0000oooo

OBS!OBS!

Fredag d. 8/12 kl 20 holder Jakob Munck foredrag om Marxistisk Sexologi på Det Fri Gymnasium, Krogshøjvej 53A, Bagsværd. (Se iøvrigt side 22).

Til bladets læsere:

Fra og med dette nummer var det meningen SP-BBF Bladet skulle have indledt endnu et samarbejde med en interessegruppe. Et par hundrede ekstrabude på Københavns Hovedpostkontor i Titgensgade havde p.gr.a. et mislykket forsøg med et eget kulturblad tilbudt os, i første omgang, ca. 10 sider kulturøkonomisk stof. Der viste sig imidlertid fra en gruppe bude at være større modstand imod projektet, end man havde forventet, og ekstrabudene udbad sig en måneds betænkningstid....

At der alligevel i dette nummer et to artikler at finde, som direkte henviser sig til denne arbejdergruppe, skyldes kun stor interesse fra Sex-pols side for budenes forhold, som en del af

foreningen finder er for dårlige...

Dette nummer er endvidere udsendt til ca. 140 danske kollektiver, idet vi ad denne vej vil prøve at nå ud til en samfundsgruppe, der for en stor dels vedkommende beskæftiger sig med, eller er stærkt interesseret i, seksualproblematiske emner...

Endelig kan vi kun, for at sikre ordentlig distribution og gøre bladets økonomiske forhold tålelige, opfordre alle interesserede til at abonnere på dette...

Et alm. abonnement (10 numre) koster KR 15 - inklusiv forsendelse.

Institutions og støtteabonnementer koster KR 50 - inklusiv forsendelse.

Ønsker osse du at abonnere på bladet, da udfyld nedenstående kupon:

----- klip -----

Undertegnede ønsker et abonnement på Sex-pols og Bøssernes Befrielsesfronts Fælles Kampskrift.

Navn:

Adresse:

Postnr, by:

Beløbet (10 nr - 15 kr) sendes sammen med denne kupon på check eller postanvisning til:

Benny Hammerbak, Amagerbrogade 134, 2300 Kbhvn S (tlf.581322).

----- klip -----

JULETRAVLHEDEN

Juletravlheden
udenfor i en storby
en af de bedste inspirationer
til en forestilling
om menneskehedens endeligt

PÅ VEJ

jeg sidder stille på min cykel
med en fod på asfalten
et tykt tungt spærrende lag
dækkende moder jord
venter på at komme over gaden,
en strøm af biler suser forbi
lige ud for mig
venter

venter
et hul i metalrækken dukker op
en pause i forbrændingshelveudet
og jeg kigger mig hurtigt omkring
og gør klar til at cykle over gaden
men en ny bilstrøm på den anden side
dukker pludseligt op
og dækker hullet
og jeg må vente
igen
det sker flere gange
til sidst slipper jeg dog over

PÅ GADEN

cykler stille afsted ned af gaden
med en stadig strøm af biler ved siden
støjende

osende
fyldende op
stopper for det røde lys
står af cyklen
for at trække den over gaden
over fodgængerovergangen
men en bil kommer kørende

imod mig
den har lige drejet til venstre
den stopper
chaufføren nikker nådigt med hovedet
fremtvinger et falsk julesmil
og lader mig komme over

PÅ FORTOVET

en menneskevrimmel bugter sig afsted
en maskine med individer som led
der uregelmæssigt passerer hinanden
rører hinanden
for så hastigt at undskylde
og glide videre i strømmen
af uhyggelige juleofre

for at købe de sidste julegaver
den sidste proviant til julen
i et usammenhængende forstyrret ræs
sat i gang af juleskænderier
med familien derhjemme

PÅ VEJ

venter ved det røde lys
betragter de forbipasserende
luksusmennesker styrende deres biler
eller er det omvendt?
midt i det hele
cykler en "hippiemor" forbi
med sit barn bagpå
begge særpræget klædt
i farvestrålende tøj
måske et par levende
mellem de døde og døende
de cykler videre

væk

og også de opsluges af bilstrømmen

PÅ GADEN

jeg cykler ned ad den lange gade
med to glidende bilslanger ved siden
ude til venstre
som en rullende trappe
et transportbånd
som trækker også mig mod målet
og hvilket mål?
enden?

dynger af bilvrug og menneskelig?
mindes filmafsnittende fra krigsfilm
hvor helten slutter af i nærbilleder
mens en ubetydelig masse
jetfly tanks soldater eller lignende
bevæger sig i baggrunden
jeg ranker mig en anelse
drejer så af til højre
ned ad barndomsgaden

stiller cyklen ved den hjemlige husmur
tager oplevelsen med ind i opgangen
op ad trappen
ind ad døren
ind på mit værelse
og lægger den lige ned i et digt
dette digt

skrevet
med en af de bedste inspirationer
til en forestilling
om menneskehedens
endeligt
juletravlheden
udenfor
i en storby

GLÆDELIG JUL

Allan Hardam

"Så længe kernefamilien består vil det være umuligt for arbejderen at opnå fuld social frigørelse". Sådan siger den russiske kvinderetsforkæmper Aleksandra Kollontai.

Hvis vi i Sex-pol kan opløse nogle tvangskernefamiliemønstre kan vi være med til at opløse en del af samfundets tvangsmekanismer som gennemsyrrer og opretholder det kapitalistiske samfund.

Kernefamiliens destruktive kræfter og magt ligger i dens sociale formidlingsfunktion af asexualitet og psykiske bindingsmekanismer som gør det umuligt for fabriksarbejderen at se sin økonomiske interesse i at overtage den politiske magt. Her kan Sex-pol hjælpe!

En af Sex-pols hovedopgaver må være at løsrive denne magt fra slave-industrien og institutionen, kernefamilien. Dette kan gøres gennem en Sex-pol anti-kernefamilie kollektiv bevægelse med arbejdere fra danske fabrikker. Vi kan f.eks. starte med ekstrabudarbejderne på Københavns central posthus i Tietgensgade og samtidig kan disse arbejdere blive blandt de stærkeste og mest bevidste politiske katalysatorer i samfundet. Derefter må vi søge at blive arbejdere blandt den næst mest modne gruppe - bryggeriarbejderne.

Med hensyn til paranoia, angst, afsky, etc. som vi uundværlig kommer til at opleve fuldt integrerede kollektiver dvs. med fællesoveværelser og fællesøkonomi, må det være nærliggende at vi lærer lidt om hinandens familiefortid (f.eks. vores egne og de andres seksuelle opdragelse og vaner). Bøsseboller, lesbisk og heterosexuelle fænomener kan måske være lærerig at sammenligne med hver enkeltes familiefortid.

Der er mange gode muligheder og metoder til at opnå større kendskab til at opnå større kendskab til vores psykiske og emotionelle oplevelser i fælles-

værelser på. F.eks. gennem studier og diskussioner af bøger som: "Familiens død", David Cooper, "Familien som patient", Horst Eberhard Richter og bogen "Beslutningsprocesserne i familien", redigeret af Reinhard Lund.

I forbindelse med fællesoveværelser bør vi måske mindes om at paranoia, afsky og alt negativt kan ses som en spændende og farlig opdagelsesrejse gennem nye og ukendte situationer til en højere personligheds og bevidsthedsudvikling.

HVORFOR NETOP FÆLLESOVEVÆRELSE? Fordi vi ikke må glemme eller droppe kampen omkring den seksuelle revolution til fordel for nogle asexuelle eller ubevidstsexuelle venstrefløjsflippere. Hvis vi ønsker russiske, kinesiske eller kubanske asexuelle og sexfjendske tilstande er den sikreste vej til dette gennem en eksklusiv, politisk økonomisk kamp hvor der ikke er tid til "den slags"!

HVORFOR NETOP FÆLLESØKONOMI? Fordi den eneste måde vi kan sikre gennemførelsen af en retfærdig politisk-økonomisk revolution med arbejdere i spidsen er, hvis vi er tilstrækkelig mange arbejderaktivister, som føler og tænker teoretisk/praktisk! Altså en kommunistisk mini-eksistens i praksis der kan give vores teoriseren en fed indsprøjtning af virkelighed!

Vi vil dermed have to fronter: Kollektivfronten og det kapitalistiske samfund. Og vi vil have to teoretiske hovedlinier: Sexuel og politisk-økonomisk teori.

Kun på denne måde kan vi begynde at blive teoretisk-praktisk revolutionære!

Benny Hammerbak.

Ann.

Af

Carson McCULLERS

(1952)

Tiden er inde til at tale om kærlighed. For Miss Amelia elskede fætter Lymon. Det var tydeligt for enhver. De levede under samme tag og sås aldrig hver for sig. Ifølge Mrs. MacPhail, en geskæftig gammel kælling med vorte på næsen, der ustandselig flyttede sine pindemøbler rundt i dagligstuen - ifølge hende og visse andre levede de to i synd. Hvis de var i familie, var de kun halv-søskendebørn, og dét kunne ikke engang bevises. Nu var Miss Amelia selvfølgelig et ordentligt stavør, over seks fod høj - og fætter Lymon var bare et pukkelrygget lille skravl, der lige nåede hende til livet. Men så meget des bedre for Mrs. MacPhail og hendes sladresøstre, for de og alle af deres slags svælger i uharmoniske og ynkværdige forhold. Lad dem det. De gode mennesker tænkte, at hvis disse to havde fundet en slags tilfredsstillelse af kødets lyster hos hinanden, så var det en sag, der kun vedkom Gud og dem selv. Alle fornuftige mennesker delte deres mening om denne anelse - og deres svar var et klart og utvetydigt NEJ. Hvordan var da denne kærlighed?

Kærlighed er først og fremmest en fælles oplevelse mellem to mennesker - men fordi oplevelsen er fælles, behøver det ikke være den samme oplevelse for begge. Der er elskereren og den elskede, men de to kommer fra hvert sit land. Tit er den elskede kun en stimulans for al den oplagrede kærlighed, der i lange tider har ligget rolig i elskereren. Enhver elsker véd dette. Han føler i sin sjæl, at hans kærlighed er ensom. Han lærer en ny mærkelig ensomhed at kende, og denne viden bringer ham lidelse. Derfor er der kun eet for elskereren at gøre. Han må huse sin kærlighed i sit indre så godt han kan; han må skabe sig en helt ny indre verden - en spændt og fremmed verden, fuldkommen i sig selv. Og lad det være sagt her, at den elsker,

vi taler om, ikke behøver at være en ung mand, der sparer sammen til en vielsesring - denne elsker kan være mand, kvinde, barn, ja ethvert menneskevæsen på denne jord.

Og de elskede kan være alle slags. De mest udenlandske mennesker kan være en stimulan for kærligheden. En mand kan være en rystende oldefar og stadig elske en fremmed pige, han så på gaden i Cheehaw en eftermiddag for tyve år siden. Prædikanten kan elske en falden kvinde. Den elskede kan være utro og have fedtet hår og slette vaner. Ja, og elskereren kan se det lige så tydeligt som enhver anden - men det betyder ikke en snus for udviklingen af hans kærlighed. En højst middelmådig person kan blive genstand for en kærlighed, der er vild og overdådig og skøn som de giftige sumpliljer. En god mand kan opvække en kærlighed, der er både heftig og vulgær, og en lallende galning kan skabe en øm og ukunstlet idyl i en andens sjæl. Derfor bestemmes al kærligheds værdi og kvalitet alene af elskereren.

Det er grunden til, at de fleste hellere vil elske end elskes. Næsten alle vil helst være den elskende. Og den nøgne sandhed er, at mange i sjælens hemmelige dyb finder det utåleligt at være elsket. Den elskede frygter og hader elskereren og af gode grunde. For elskereren søger altid at klæde sin elskede af. Elskereren gør krav på alle mulige tilhørsforhold til den elskede, selv når det forvolder ham smerte.

På dansk ved
Ole STORM.

ooooo00000ooooo

VENSTREORIENTEREDE BØSSER
Introduktionsmøde den første
mandag i hver måned kl. 20

BØSSERNES BEFRIESES FRONT
Ibenrå 33/I.

Syng med på antimode-sangen.

Melodi: Det var en lørdag aften.

I MODEINDUSTRIEN
DER HAR DE REGNET UD
AT DE KAN TJENE PENGE
PÅ DIT KONTAKTBEHOV
SÅ HVIS DU SYNS KONFORMITETEN
SNART GÅR LIDT FOR VIDT
SÅ HUSK AT MODEN KUN BLIR SKABT
FORDI DET GIR PROFIT

HVIS IKKE DU SER UD SOM
FOTOMODELLER GØR
SÅ SKYND DIG STRAKS AT SKJUL DIG
SÅ ANDRE IKKE SER
AT DU HAR BUMSER, TYKKE LÅR
OG GÅR MED GAMLE KLÆR
OG IKKE ER SOM MODEFOLK
SYNS MENNESKER DE SKAL VÆRE

NÅR TØJ KAN SKABE MENNESKER
SOM MODEBRANCHEN SIR
SÅ TROR VI IKKE AT VI
VIL VÆRE MENNESKER MER
FOR VI VIL VÆRE HELT OS SELV
OG VI VIL IKKE GÅ
I TØJ SOM KUN ER LAVET TIL
AT TJENE PENGE PÅ

HUSK!HUSK!HUSK!

Sex-pol, foreningen for seksualpolitik, holder fællesmøder for alle medlemmer hveranden søndag kl 19.30 i Studentersamfundet, Gothersgade 8C, 1. sal. Næste fællesmødesøndag bliver d. 10/12).

Introduktionsmøderne for nye medlemmer afholdes normalt på en fællesmødesøndag fra kl 15 -- disse bliver iøvrigt annonceret gennem "Tid og Sted" i Information samt ved opslag o.lign...

Her er en sang som hører de "tidligere" tider i Sex-pol til. Den er lavet til anti-mode aktionen i Martet Modecenter d. 13 marts i år.

Vi var 3 fyre og 2 piger som alle havde bukser på hvor enden var klippet ud.

Aktionen gik ud på at vi delte sangen ud til udstillerne og gæsterne, fyrede fyrværkeri af og brændte 10 kr sedler for at vise hvordan moden var spild af penge.

I løbet af kort tid kom politiet imidlertid og smed os ud. Men inden da havde vi skabt en del uro på udstillingen. En af arrangørerne blev så rasende på os at han brændte pigerne i enden med sin cigar.

Iøvrigt skulle aktionen rigtig have fundet sted i Bellacentret, men da de var blevet advaret på forhånd af en stupid fotograf fra Ekstrabladet, kunne vi ikke komme ind, skønt vi havde fået tilsendt originale adgangskort fra nogle medarbejdere hos Margit Brandt, som var meget begejstrede for vores forrige aktion i Bellacentret.

Nå, men nøgenaktionernes tid synes at være forbi. Eller.....??

REVOLT OG COQ SÆLGES I ABONNEMENT TIL MEDLEMMER AF
SEX-POL OG BØSSEAKTIVISTGRUPPER FOR KR 10.-

FOLKETS INDKØBSCENTRAL.

Ann.

To helt forskellige piger fortæller ---

LEVE NØGENHEDEN...

Jeg er en fyrreårig ugift pige, som altid har nydt synet af andre nøgne piger; især var jeg meget glad for stykker i sin tid som Oh Calcutta og Hair - her følte nøgenheden meget naturlig.

Mændene var selvfølgelig også dejlige, men dem havde jeg ikke så meget tid til at lægge mærke til, så længe alle de søde piger var på scenen. Jeg tror det føles meget skønt at optræde helt nøgen foran en beundrende tilskuermasse. Tilskuernes indtryk må i hvert fald være meget inspirerende og engagerende.

Egentlig har skuespillere som camouflerer sig med en masse tøj ikke samme mulighed for at bringe deres budskab ud til publikum, som dem uden tøj.

Når nogen påstår, at nøgenheden er grim eller uanstændig; så tyder det bare på

dumhed og måske endog på misundelse, i så fald er det rent blasfemi mod Vor Herre, som har skabt os! Menneskene behøver ikke rette på hans værk for at gøre det anstændigt!

Rent ud sagt: Nøgenhed er noget skønt og meget sødt. Hvorfor skulle det dog være grimt? Vi lider alt for meget under fordomme, komplekser og dogmer, når det gælder det seksuelle...

Vi skal sige inderlig tak til alle de unge skuespillere, som er foregangsmand på dette område. Vi skal sige tak til dem, fordi de ønsker at skabe et friere og bedre teater -- Et totalt teater!

Lena.

CHINNO...

"Jeg har aldrig kunnet li' min far, simpelthen fordi han aldrig var sød mod mig som lille; sommetider slog han, andre gange skældte han bare ud -- alligevel gråd jeg aldrig...

Min far og mor blev skilt da jeg var otte, det var jeg meget glad for; jeg kom væk fra min far. Min mor var nu pludselig blevet meget liberal, eller måske var hun bare blevet mere ligeglad -- men dengang var jeg endnu ikke begyndt at hade hende...

Forholdet til min far blev meget mærkeligt. Jeg besøgte ham ofte, fordi jeg syntes det var synd for ham, hvis han invet så til mig - men det var nu slet ikke rart: Var der besøg, og gjorde jeg noget forkert, eller bare gjorde noget som fik gæsterne til at spørge hvorfor, så slog han mig blandt gæsterne - han

følte at det var ham, der blev rettet på; men jeg fandt det meget ydmygende at få et ordentlig gok i nakken eller med en bøjle i den bare røv.

I dag besøger jeg ham aldrig mere...

Forholdet til min mor er ikke blevet bedre med årene, hun kender en masse mænd. I starten tolererede jeg det, men efterhånden er det ved at blive uudholdeligt - jeg kan knapt tåle at være i stue med hende. Alligevel bor jeg stadig hjemme. For hendes skyld vil jeg ikke flytte - jeg tror ikke hun ville kunne klare det...

Man skulle tro, at jeg har det dårligt i dag, men det er slet ikke tilfældet. Jeg har mod på livet, vil gerne være mig selv, men alligevel tror jeg aldrig jeg vil kunne finde mig selv, desværre!

Jeg lever bare..."

Har du osse lyst til at mangfoldiggøre nogle oplevelser - hvadenten de er lykkelige - sørgelige - morsomme eller kedelige, eller har du bare lyst til at fortælle lidt om dig selv, da skriv til Fortællespalten. Alle indlæg bliver optaget, og anonymitet er selvfølgelig ingen hindring (blot bladets ansvarshavende kender pågældendes navn)...

Red

BØSSERNES BEFRIELSESFRONT

Kapitalismen dyrker kernefamilien, kønsrollerne og konkurrencementaliteten gennem bevidsthedsindustrien, for derved lettere at kunne udbytte og undertrykke mennesket. Seksuel frihed og lighed er ikke muligt i det nuværende samfund og Bøssernes Befrielsesfront arbejder derfor for et socialistisk samfund uden undertrykkende seksuelle normer, med sexuel frihed og lighed for alle og med lige muligheder for alle samlivsformer.

Vi arbejder for en intern frigørelse af bøsser, uden hvilken udadventede aktiviteter ikke er mulige. (Dette indebærer at vi osse arbejder for reformer på kort sigt indenfor det bestående samfund).

Udadtil vil vi fremme vores mål gennem brug af pressen, ved oplysning på skoler og arbejdspladser, demonstrationer, happenings osv. - alene eller sammen med andre seksualpolitiske og/eller venstreorienterede grupper.

KÆRLIG HILSEN

BØSSERNES BEFRIELSESFRONT.

oo
oo

Aktiviteter i BBF siden sommerferien:

- Juli-aug. Deltagelse i Thy-lejren.
- 9-11 sep. Deltagelse i sex-seminaret og festivallen i Aarhus.
- Vi deltog i danseaktionen med voldeligt udfald.

5 okt. Møde med handelsministeren om danseforbudet. Erling Jensen sagde, at sagen stadig forhandlede mellem handels og justitsministeriet, der ikke kunne blive enige om, hvem der skulle tage sig af det. Ministeren lovede os svar i løbet af to måneder.

7/8 okt. Week-end seminar i Bagsværd om ideologi og struktur.

15 okt. 4. af os deltager i international bøsse og rødstrømpe-kongres i Milano, Italien. "Proces mod mandssamfundet".

oo

BBF afholder introduktionsmøder for nye folk:

- Mandag d. 4/12 kl 20-22.
- Mandag d. 8/1 - 73 kl 20-22.
- Mandag d. 5/2 - 73 kl 20-22.

Fællesmøder:

- Mandagene 11/12 - 18/12 kl 20.
- 73-Mandagene 15/1-22/1-29/1 kl 20.
- 73-Mandagene 11/2-18/2-25/2 kl 20.

Foregår: Åbenrå 33¹, København.

Bøsse til venstre for partiet SF søges med henblik på sexuel samkvem. (Du skal være på et så fremskredent udviklingstrin, at du ikke tager Sex-pol og Bøssernes Befrielsesfront for andet end hvad det er).

Kontakt Lennart, Roskildevej 160

Ring 713950...

000

TÆLL
e-
or
t
g
n-
le
-
et
de
er
at
se
e
at
or
d
e
ligt
det.
re
l-
yk-
r
s-
TÆLLESF

Det er af stor betydning at kønsrolle-mønstret på nuværende tidspunkt opløses og erstattes af en samlet kamp kønnene imellem mod klassesamfundet.

I stedet for at projicere alle problemerne over på samfundet må kønnene hellere starte en samarbejds- og frigørelsesproces i fællesskab og derefter søge at belyse problemerne ud fra et samlet klassesamfunds synspunkt.

Det er helt klart at manden er den umiddelbare årsag til kvindens undertrykkelse, men manden er også fange i vort kapitalistiske samfundssystem og er derfor også undertrykt.

Kvinden er økonomisk undertrykt og derfor er hun også seksuelt undertrykt, eller man kan vende det om og sige, at fordi kvinden er seksuelt undertrykt er hun også økonomisk undertrykt.

Myten om "kvindeligheden" d.v.s. den kvindelige passivitet, mangel på logik og manglende evne til at klare sig selv, har bidraget stærkt til at vedligeholde et samfund hvor kvinden har været den underordnede part.

I vort samfund er kvindens stilling fra slutningen af forrige århundrede stadig blevet forbedret retsligt, økonomisk, erhvervsmæssigt og politisk, men vi er dog alligevel ikke nået længere end at regeringen i 1965 fandt det nødvendigt at nedsætte en kommission der havde til opgave "at undersøge kvindernes stilling i samfundet og på baggrund heraf fremkomme med egnede forslag, eventuelt i form af forslag til lovgivning, med henblik på at skabe en reel ligestilling inden for alle områder af samfundslivet".

Selv i de såkaldte socialistiske lande er kvindens frigørelse ikke fuldendt. Her er hun måske nok ligestillet på arbejdspladsen til en vis grad, dog ikke i militæret, men hun har stadig funktionen som husmor i hjemmet efter arbejdstid.

Selv efter revolutionerne i disse lande er dette gamle levn altså ikke blevet ophævet.

Kvindens samfundsmæssige stilling har nær sammenhæng med den sociale struktur og med det enkelte individs relation til det kapitalistiske samfund.

Her kan især nævnes kvindens seksuelle undertrykkelse i forbindelse med hendes sociale undertrykkelse.

Alene den kendsgerning at kvinder sjældnere onanerer og har kønslig omgang udenfor ægteskabet, vidner om stærk kønsmæssig undertrykkelse inden for sexualiteten.

Kinsey-rapporten oplyser om at kvinder i arbejderklassen har sværere ved at opnå orgasme end kvinder på højere uddannelsesniveauer.

Samme rapport oplyser også om at jo lavere social status, både mænd og kvinder har; desto ringere er interessen for og lysten ved samlivet. Endvidere oplyses at jo højere adskillelsen er i de øvrige rollerelationer, jo stærkere er også adskillelsen i de seksuelle relationer, d.v.s. at kønene i de lavere sociale lag ikke har fælles interesser som det er tilfældet i højere sociale lag.

Jo lavere det sociale lag er, desto stærkere belastes både mænd og kvinder af materielle tryk, som begge parter, uafhængig af hinanden er underlagt i den økonomiske eksistenskamp.

Jeg mener ikke at man kan være personlig fri, hvis man ikke også er seksuelt frigjort. Det er altså af overordentlig stor betydning at forstå sexualitetens rolle i det enkelte menneskes driftliv i forhold til klassesamfundet.

Desuden mener jeg ikke der er nogen forskel i arbejderne og kapitalisternes seksuelle undertrykkelse, bortset fra den foran nævnte og det er derfor nødvendigt for begge klasser at frigøre sig.

Dette kan f.eks. ske ved i første omgang at ophæve de sexfjendske normer og dermed fjerne de seksuelle neuroser. Nedbrydelse af kønsrollerne og ophævelse af tvangsfamilien bliver de mest centrale opgaver.

Pernille

DE HOMOFILE OG SAMFUNDET

af Martin Dannecker og Reimut Reiche

RADIO FRIT BERLIN...

Homoseksuelles adfærd er en undergravning af den borgerlige sexualmoral. At ville vide hvormange h. der egentlig findes kan derfor være en repressiv sikkerhedsforanstaltning, især når der i samme åndedrag tales om de forholdsregler der må tages for at "hjælpe" de h. (der i dag snarere betragtes som syge end som kriminelle). Den latente trussel h. udgør mod samfundet kræver beskyttende forholdsregler som f.eks. en registrering, - hvor stor er truslen?

Men allerede den ukritiske anvendelse af substantivet "h." er problematisk. Mange som kun lejlighedsvis har homoseksuel kontakt tilskrives gruppen af h. hvorved udbredelsestallene bliver umådelige og "truslen" antager farlige former. En sådan sideordning af dem med lejlighedsvis h. kontakt og de andre som udelukkende har h. kontakter eller som udelukkende føler sig trukket af en partner af sit eget køn, en sådan sideordning gør begge grupper uret, idet det som oftest lykkes de kun lejlighedsvis h. at udspalte deres h. aktivitet, ligesom det er tilfældet med alle de heteroseksuelle der tilfredsstillt afvigende elementer i deres seksualitet ved f.eks. bordelbesøg, uden at dette spiller den mindste rolle i forholdet deres kone eller vensinde. Folk af gruppen "lejlighedsvis h." har normalt ikke den mindste skyldfølelse og betragter ikke sig selv på nogen måde som h. Derimod hviler skyldfølelsen som regel på gruppen med udelukkende h. tilbøjeligheder, i det mindste i en fase af deres liv, og det er således også kun på denne gruppe at det tabu der omgiver homoseksualiteten hviler med al sin vægt. Det gør netop en stor forskel, om man p.g.r.a. sin eros' sammensætning er tvunget til udelukkende at vælge sine objekter blandt sit eget køn eller ikke.

Betegnelsen h. forekommer os derfor kun at være rigtig, når individet selv op-

fatter sig som h. eller i tilfælde hvor individet ikke gør sig denne erkendelse klar, uden nogen tvivl er h.

Spørgsmålet om, hvorfor man bliver h, har vi ikke forfulgt i vores empiriske undersøgelse. Det besvares sædvanligvis, også af h. selv, med to lige stereotype alternativer: anlæg, hormoner, fødsel, konstitution. Eller: opdragelse, omverden, tidlig moderbarn-forbindelse, specifik form for fortrængning af ødipuskomplekset.

At anerkende homoseksualitet (hs) som medfødt var engang progressivt. Kampen førtes i begyndelsen af årh. mod den fordom, at h. var moralsk fordævede og derfor burde bekæmpes. I dag står denne "biologiske" variant åbenlyst i en ideologisk funktions tjeneste: Hvad der er medfødt kan man ikke ændre. Ligesom manden har det med at have forstanden og kvinden følelserne, således er det også med de h. Man foretog utallige videnskabelige forsøg for at udforske h. biologisk: Man talte kromosomfordelinger, prøvede hormonspejle, målte bakkener, stemmelejer og sammenlignede tvillinger. Uden resultat. Forsøgene blev foretaget med det formål at kunne sætte medfødt lig med "anomali". H. skulle have ret til at være h., men samtidig med denne retstitel måtte de æde betegnelser som "afvigelse", "anomali", altså tendentielt "forkrøbling".

Heroverfor er det andet alternativ progressivt: At se hs. som resultat af en familiekonstellation, som ikke tillader det lille barn at løses fra moderen, men som igen og igen, allerede længe før det ødipale kompleks, driver det ind i en angstbehersket identifikation med moderen. Resultatet ses som følge deraf som en "driftsskabne".

Denne forklaring er progressiv fordi

TILLÆG

man kan ændre familiekonstellationen, ikke kromosomkonstellationen. Men dette fremskridt er illosorisk, for den psykoanalytiske tænkefigur "familiekonstellationen er skyld i det" har i sig en tendens til ikke at lade spørgsmålet: "hvordan bliver man heteroseksuel" komme frem.

Næsten alle de, som forklarer hs. med en skæv familiekonstellation, især psykoanalytikerne selv, konfronterer ikke længere hs., og hvad de fordømmer i den, med et begreb om seksualitet, tilfredsstillelse og lykke, sammenlignet med hvilket de nuværende former for realisering af seksuel tilfredsstillelse og af integration af drift og bevidsthed, ligegyldigt om objektforbindelsen er h. eller heteroseksuel, ville forekomme tvangsmæssige, ufuldkomne og byggende på fortrængning og frustration. Til grund for den tilsyneladende progressive og forstandige forklaring om hs. som udspringende af en patologisk familiekonstellation i den tidlige barndom ligger en stiltiende anerkendelse af en "normal" familiekonstellation. Denne anerkendelse har en politisk konsekvens: Værdsættelsen af heteroseksualitetens nuværende form som principielt normal i betydningen sund, moden og tilstræbellesværdig. "Normalt" - er imidlertid det, som forstås ved heteroseksuel, i bedste fald i statistisk forstand.

Ved at acceptere den altfor billige, altfor rigtige psykoanalytiske model (Denkfigur) skæres et andet aspekt let bort. Der består ingen ensporet kausalitet mellem den tidlige barndoms særlige konstellation; den drifternes struktur der tidligst i 4-5 års alderen har sine faste konturer, og det der hos et ungt eller voksent individ plejer at forundre eller frastøde heteroseksuelle som "homoseksuelt". Hvordan end den ødipale fase afsluttes, kan man på det tidspunkt ikke fremsætte den definitive dom: Dette menneske bliver h.

H. bliver man nemlig ikke som 4 eller 5 årig, men tidligst som 14 eller 17 årig. Som fireårig har man erhvervet en disposition, ikke nogen determination;

det er en betydelig forskel! Og på is denne disposition opbygges sociale kønsroller, bevidste indstillinger og ubevidste angstforestillinger og fobier, der dannes et billede af selviagttagelse og selvfordømmelse som følger sociale tvange og lovmæssigheder. Denne sociale tvang danner den h. eller i hvert fald det hos ham, som er det "anderledes" det "afvigende", det som heteroseksuelle er bange for og som de afviser, og det som h., underlagt den samme tvang, afviser hos sig selv og som gør dem bange.

Anskueliggørelsen af denne forskel er meget vigtig for forståelsen af vores sociologiske undersøgelse. Vi benægter ikke, at den driftsstruktur, som senere i livet vil tvinge til valg af objekt af samme køn, blev forankret i den tidligste barndom. Vi forsøger derimod at understøtte denne psykologiske forklaring så langt det er muligt ved sociologiske problemstillinger. Men interessen i vores undersøgelse ligger i at få frem: Hvad bliver der af en, som i sin ungdom eller senere mærker: "Jeg er åbenbart anderledes"?

Hvad er den kollektive sociale skæbne, hvad er den kollektive skæbne for mennesker i dette land, hvis individuelle driftsskæbne er tvang til h. objektvalg? Det er en problemstilling, stillet overfor hvilken psykoanalysen som videnskabelig disciplin må melde pas.

Anerkendes ikke denne forskel (Som netop psykoanalytikere lader mere og mere hånt om) så vil enhver ytring af enhver h. blive forklaret intrapsykisk. Hvad han end gør, hvordan han end forholder sig, så gør han det altid fordi hans hs. tvinger ham til det. Denne slags forklaringer har netop blandt psykoanalytikerne ført til groteske statements om h.

Således fastslår Felix Boehm at eftersom h. slutter sig larmende sammen i forbund og kræver menneskeretligheder, må de utvivlsomt være dre-

vet af usikkerhed og skyldfølelser, mens en anden psykoanalytiker, Socarides, mener at kunne udlede at h. er masochistiske fordi de finder en masochistisk fornøjelse i den sociale og moralske fordømmelse af dem og i det tab på personlig værdighed de lider, fordi de er h. (sic).

I alle hidtige undersøgelser er h. blevet gjort uret, alene gennem undersøgelsesernes metode. Det har nemlig udelukkende været de h. som har været fængslet eller som af en eller anden grund figurerer i psykoterapeuternes kartoteker som er blevet gjort til genstand for undersøgelser, angiveligt fordi res-
ten er så svar at komme i kontakt med. Udfra disse politimæssigt, medicinsk eller psykiatrisk afvigende enkelttilfælde har man så generaliseret om alle.

For at undgå denne fejltagelse og alle dens implikationer fandt vi en kreds af mandlige h. som vi fik til at distribuere spørgeskemaer til deres bekendte og efter et halvt års intensivt arbejde havde vi et kontaktnet, omfattende 131 personer i alderen 20 til 65 fra alle sociale lag. Kontaktpersonerne fordelte 1623 skemaer, som indeholdt 170 ofte ret omfangsrige spørgsmål. Ca. 50 % blev returneret, og af disse kunne endelig 789 udnyttes.

Vi har tidligere fremhævet forskellen mellem den tidligste barndoms driftsstruktur og processen at blive h. Denne sidste proces vil vi nu tegne efter først i dens grove socialstatistiske træk.

At man har seksuelle interesser for personer af samme køn opdager man i puberteten eller i den tidlige manddom. Denne oplevelse kan kun opleves som katastrofal. Som en hindring for en accept står ikke blot aktuelle forbud, men også inderliggjorte værdier og normer. I de fleste tilfælde begynder nu en bevidst kamp mod sig selv. Fasen mellem denne opdagelse og accepten af sin h. indstilling ledsages af angstfølelser og en følelse af begyndende isolation, som ikke kan afbødes så længe der ikke eksisterer sociale kontakter til andre h. eller til den h. subkultur.

De af os adspurgte var i gennemsnit 16,4 år, da de første gang kom på den tanke, at de var h. Herpå gik i gennemsnit 3 år med at fortrænge de individuelle ønsker til fordel for de sociale normer. Først i 19 års alderen er selvtvivlen så reduceret at det bliver muligt at erkende sig selv som h., selvom skyldfølelse, angst og uvished om, hvorvidt de individuelle ønsker lader sig harmonisere med den sociale tvang, stadig dominerer. Venskabelige kontakter med andre h. optages normalt når man er 21,2 år (gennemsnit).

Tidspunktet for optagelsen af sådanne kontakter falder normalt sammen med den første berøring med den h. subkultur. Det er uden tvivl betinget at tale om eksistensen af en sådan subkultur, hvor der findes et system af fælles værdier, interesser og behov. Hvad enten der er tale om visse restauranter, barer, parker, gader el. lign. hvor sandsynligheden er meget stor for at møde ligesindede, vil alle disse lokaliteter i det flg. være betegnet som subkultur, selv om de enkelte områder ofte har afvigende funktioner.

Her lærer nu den h. hvad man skal gøre for at begå sig som h. Han lærer ritualer, der tjener som garanti for at han vil blive erkendt og anerkendt af andre h. overalt. Subkulturens væsentligste funktion ligger imidlertid i, at den organiserer fritiden, herunder seksualiteten, for den h. Uden for fritiden er han nødt til at spille den heteroseksuelles rolle. Så længe hs. ikke falder, tvinges h. til at tilbringe en fase af deres liv, eller hele livet, i subkulturen af flg. to grunde:

1. Subkulturelle områder er de eneste, hvor h. kan være sikre på, ikke at blive udsat for specifikke represioner overfor udtalt hs.
2. Den h. har svært ved, udenfor subkulturen, at finde seksualpartnere. For ham ophæves den for heteroseksuelle gældende selvfølghed, at enhver kvinde kan betragte enhver mand

TILLÆG

som potentiel seksualpartner - og omvendt. I subkulturen er det anderledes. Men om en potentiel seksualpartner nogensinde bliver til en aktuel afhænger af lignende forhold og faktorer som for heteroseksuelle.

Kun når man holder sig det netop skitserede klart for øje, kan man forstå dannelsen af den h. subkultur. Vender man imidlertid forholdene på hovedet - som Günther Amendt, der i sin bog "Sexfront" lader en skøn drøm blive det samme som virkeligheden - så står man ret så hjælpeløs overfor fenomenet subkultur. Amendt mener:

"En skelnen mellem h. og heteroseksuel er meningsløs, hvis den vil afsondre disse områder for det seksuelle fra hinanden. Faktisk findes der kun få h., ligesom der kun findes få heteroseksuelle, hvilket vil sige, at der kun er få mennesker, der entydigt og ensidigt kan bestemmes til at søge et køn. Om man giver efter for en lyst til et legeme af ens eget køn, det afhænger af alene af graden og intensiteten af den seksualundertrykkelse, under hvilken man er vokset op og som man stadig er fanget af". Citat slut.

Den af Amendt nævnte seksuelle undertrykkelse er skyld i, at forholdene manifesterer sig præcis omvendt. Det er en kendsgerning at der kun er et ringe antal h. overfor hvilke man har et stort antal heteroseksuelle, af hvilke hidtil kun ganske få giver efter for den af Amendt lovede lyst efter et legeme af samme køn. At det forholder sig således skyldes hårdheden i den kollektive driftsstyring, som denne lyst bliver offer for, længe før man bliver voksen.

I vor undersøgelse spurgte vi, hvor de adspurgte indenfor de sidste 12 måneder havde fundet deres seksualpartnere. 74 % angav barer, klubber eller andre h. træffepunkter. Mellem 35 og 45 angav parker, saunaer og partys med overvejende h. indbudte. Andre steder, hvor man ingen garanti har for, hvem man møder, er naturligvis også repræsenteret, men kun med 15-25 %.

I hvor høj grad de adspurgte var integrerede i subkulturen er desværre umuligt at bestemme.

Den h. der hele sit liv lever isoleret, uden at have en eller anden kontakt til subkulturen, turde være en undtagelse. Den eneste gruppe h. der aldrig eller kun meget sjældent kommer i berøring med denne subkultur er en h. der tilhører bourgeoisie. Med deres økonomiske og sociale privilegier, som giver dem magt og gør dem attraktive, er de ikke henvist til subkulturen for at finde partnere. I overklassen tolereres hs. traditionelt langt stærkere end i andre samfundsklasser hvilket enhver opmærksom iagttagelse kan forvise sig om på overklasseferiesteder.

For alle h. tilhørende andre samfundsgupper er subkulturen imidlertid livsnødvendig til realisering af seksualitet. Der er tale om enufrivillig subkultur i modsætning til politiske, subkulturelle grupperinger, og dette vil også forblive tilfældet, sålænge den tidlige barndoms struktureringer, som det hidtil har været tilfældet, frembringer enten tvangshs. eller tvangs-heteroseksualitet. De funktioner der er tilfældet subkulturen er betinget af tabuiseringen af hs. og af bagvaskelse af de h. På denne måde opstod et nødfællesskab med et anstrøg af barmhjertighed, som har holdt sig til i dag. Stadigvæk nøjes h. med at reagere. De er det taknemmelige objekt for en tolerance. Med undtagelse af Gay-Liberation-Front's aktioner i USA, der som mål har en emancipation af de h., har subkulturen hidtil ikke ydet andet, end at muliggøre den sociale tilpasning til og integration i samfundet for sine medlemmer. Udgangspunktet er identifikation med agressoren, dvs. identifikation med det, som gælder for "normalt" i det store samfundsforstand. Dette selvbedrag har skabesvangre følger, bl.a. erkender de h. ikke længere det tabu, de er ofre for, som tabu, men det anerkendes af dem som norm. Det ideal der hævdes i subkulturen er idealet om den tilpassede

h., som ikke vækker opsigt og som ikke skiller sig ud fra den heteroseksuelle mand - og den h. der ikke respekterer dette ideal, den såkaldte "tante", udsættes så for den samme repression som den gangse h. udenfor subkulturen.

Imod vor hensigt om i denne beretning ikke at medtage data om den direkte seksuelle omgang, vil vi nævne ét resultat, som er så markant, at vi ikke kan komme uden om det:

64 % af de adspurgte havde i de sidste 12 mdr. haft aktiv anal omgang, i det mindste undertiden; 52 passiv anal omgang.

Med dette resultat er det magiske tal 8-14 % anal omgang balndt h. drastisk korrigeret, et tal der i årevis hårdnakket har været fremholdt i alle publikationer om hs., fra tidsskriftet (h.) "Jasmin" til mere videnskabelige arbejder. Oprindelsen til disse 8-14 % fortaber sig i tågen omkring det tabu, der hviler over hs.

I folkemunde er h. "røvprykkere", "spinatstikkere", "på den anden led", kort sagt, de kommer "bagfra", med al den urenhed, uoprigtighed, uhæderlighed, med al det der netop traditionelt associeres med det modsatte af "ærlig" og "med åben pande".

Seksualvidenskabsmanden Gunter Schmidt fra Hamburg kunne påvise, at det billede som heteroseksuelle danner sig af den h. mand går meget stærkt i retning af "blød, udflydende, svag, instinktiv, ækel, underdanig". Naturligvis forbliver de h. ikke uberørte af denne dom. 3/4 af dem vi spurgte er af den - iøvrigt falske mening - at der blandt h. skulle være flere sjælelige lidelser og neuroser end hos den øvrige befolkning. 60 % af de adspurgte er samtidig af den mening, at "mange h. er for blødsødne. De søger en, der er skyld i deres ulykke", istedet for at finde sig til rette og tilpasse sig.

Dette fordrejede billede af sig selv turde bl.a. være ansvarlig for at spørgsmålet om analomgang - i vore tidligste mundtlige undersøgelser - blev besvaret

sådan som den heteroseksuelle norm ønsker det: De h. har selv bortløjet den - smudsige - anale omgang og dermed vist, at de slet ikke er så slemme. I vore forstudier fik vi på spørgsmålet om man havde aktiv anal omgang altid et klart "ja" eller "nej". Spurgte vi derefter om der fandt passiv anal omgang sted, kom de fleste i slem forlegenhed. Nervøsitet og svedeture var almindeligt, og ofte frygtede vi interviewet ville blive afbrudt. De der klart svarede "ja" tilføjede som regel et eller andet formildende, såsom: "Kun når jeg elsker vedkommende". Forskellen på dette punkt mellem de mundtlige og de (anonyme) skriftlige besvarelser viser, at h. i deres faktiske adfærd og i deres omgang med hinanden kontrolleres langt mindre af det klassiske mandighedsideal end tilfældet er i deres bevidsthed. H. identificerer sig som vi senere skal se, i stor udstrækning med den heteroseksuelle mand; dog sætter denne identifikation sig langt stærkere igennem i deres sociale adfærd end i deres seksuelle. Står man således overfor en interviewer stiger den heteroseksuelle mand op i den h., og den heteroseksuelle mand forholder sig nu engang ikke passiv og lader sig da i hvert fald slet ikke knalde.

Medvirkende til åbenhjertigheden i spørgeskemaet er - foruden anonymiteten - også den progressive lammelse som den klassisk-mandige rollenorm - aktiv, ubetvingelig og topografisk øverst - i de sidste århundreder har været udsat for. Men hos h. mænd har dette forfald i mandsidealet andre følger end for de heteroseksuelle. Den heteroseksuelle mand opgiver sin klassiske mandighed i overfladen af sproget, moden og bevægelserne, er absolut ikke i sig dyberegående adfærd overfor kvinder. Anderledes med den h. mand: Han kan nu et stykke hen opgive den tvangsheteroseksuelle facade; i sin driftsstruktur har han aldrig været så præget af den, som sociologiske og psykologiske teorier om den "mandlige" og "kvindelige" part i hs. har villet

TILLÆG

give det udseende af. Disse teorier stod snarere, som vi nu også kan påvise emperisk, selv i den mandlige chauvinismes tjeneste, der kun kan begribe hs. som mands/kvinde -imitation.

Det magiske 8-14 % anal omgang skylder også de sidste års sexbølge sin udbredelse og virksomhed. H. blev gjort til "pæne hallo-nabotyper" der jo når alt kommer til alt også er "mennesker" og slet ikke ubetinget gør den "slags". Altsammen under mottoet: Du kan godt være h., men du skal ikke have anal omgang. Hvorved den h. påny sidder fast i den antiseksuelle spændetræje. Igen er det seksualvidenskabsmanden G. Amendt der under fordomsbekæmpelsens faner læder groteske udsagn om hs. løbe af stabelen. H., således kan man f.eks. læse, praktiserer for det meste ikke anal omgang, for så ville én have kvindens rolle, og det ville kun få være med til.

Bag den slags oplysninger skjuler der sig 3 meget slemme tendenser:

1. Der bliver bedt om, dog at tro, at h. slet ikke er så slemme, - ifølge vore resultater skulle sætningen hedde: H. har også anal omgang.

2. Opmærksomheden henledes på, at der overalt findes en aktiv og en passiv partner, en der gør det, og en der læder det ske. Det er ganske vist den klassiske norm i det heteroseksuelle rolleskema, men denne norm er ingen naturlov. Fremfor alt plæderes der for en entydighed, enten altid øverst- eller altid nederst. Denne kønsrollemarkering er i opløsning og behøvedes ikke gengivet af en "venstreorienteret" sexagitor.

3. Der pustes nyt liv i den gamle ligestilling af "passiv" og "kvindeligt" (i rent teknisk-korporlig forstand, ved "optagelse" af penis gennem vagina, mund eller anus).

Man kan ganske vist udtrykke aktivitet i seksualiteten ved at henføre dette begreb på muskelpiringer, bevægelser, handlinger og deres psykiske repræsentanter. Men det er umuligt at sammenfatte et begreb om passivitet i tilsvarende

de forklaringer. Seksuel passivitet, ikke at forveksle med seksuel eller emotionel hengivelse, er altid et tegn på hjælpeløshed, angst og angstfyldt forventning. Denne seksuelle passivitet finder sit tydeligste udtryk i kvindens såkaldte følelseskulde, frigiditeten. Men de indre og ydre processer hos en kvinde, som i heteroseksuel vaginal omgang opnår orgasme, kan i ideologisk forstand kun dårligt betegnes som "passive". Denne ligestilling mellem "passiv" og "kvinde" er ganske tydeligt: en del af mandens afværgemanøvre overfor angsten for kvindens seksuelle aktivitet.

Kort sammenfattet kan man sige: Klassificeringen mand = aktiv og kvinde = passiv udviser ikke nogen logisk, men kun en ideologisk mening, nemlig denne: Kvinden skal være passiv ellers er mandens mandighed i fare. Denne mening sættes mere og mere ud af kraft af den i den nyeste tid stadig tiltagende forandring i den klassiske kønsrollemarkering.

For h. har det aldrig gjaldt i den udstrækning, Amendt hævder det gør endnu i dag. At man hengiver sig til passiv anal omgang betyder for h. på ingen måde med sikkerhed, højst sandsynligt endog kun i et fåtal af tilfældene, at man overtager "kvinderollen". Såfremt der ikke skulle findes tilstrækkelig psykoanalytisk belæg herfor, så taler senest empirisk resultat fra vores undersøgelse sit tydelige sprog. Faktisk tror vi sågar, at vi i fortsættelsen af vores samlede undersøgelse kan føre bevis for, at inddelingen af h. i "mandligt" identificerede og "kvindeligt" identificerede og den slags, - altså i den sidste ende i mand og kvinde-, på ingen måde opfylder sine forpligtelser mod den mandlige hs., men derimod får sin berettigelse ved at bevise gyldigheden af den heteroseksuelle norm om øverst og nederst, om mandligt og kvindeligt, om aktiv og passiv, givende og modtagende..... også på de homoseksuelle, og dermed legitimere den mandlig-chauvinistiske norm som naturgivet.

Afsluttes i næste nummer.

BOGANMELDELSE

Fra og med dette nummer af Sp-BBf Bladet starter undertegnede en anmelder-virksomhed af forskellige bøger og skrifter som jeg finder relevante for den sexualpolitiske bevægelse. Det er efterhånden et almindeligt anerkendt faktum, at vor bevidsthed om det komplekse forhold mellem vores daglige oplevelser af angst, hæmning og seksual. elendighed hos os selv og vore medmennesker, og de politiske interesser som styrer vort samfund, burde være højere. (Læs sætningen en gang til, hvis du ikke forstod den).

I dette nummer starter jeg med at anmelde den nyligt udkomne "Der er et liv efter fødslen" (Situationistisk Internationale 1958-69), som jeg finder relevant for Sex-pol bevægelsen, idet Situationisterne efter min mening er en af de grupper, der på den bedste måde har formået at skabe en teori om den oprørske handling. Ikke forstået på den måde, at jeg regner med at Situationisternes politiske strategi er den mest givtige på længere sigt, men fordi jeg gennem læsning af deres skrifter har følt mig motiveret for at afsløre og forkaste "skuespilsamfundets" normer. Bl.a. har nøgendemonstrationerne for mit vedkommende været gennemført under kraftig inspiration af forskellige Situationistiske skrifter.

DER ER ET LIV EFTER FØDSLEN.

Bibliotek RHODOS. 242 sider, 36 kr.

Situationisterne, der som revolutionær gruppe opstod i midten af 50-erne, hvor de sluttede sig sammen i Situationistisk Internationale, har indtil i dag gjort sig stærkest gældende i Frankrig. Oprindelig bestod gruppen af progressive kunstnere som var utilfredse med den funktion kunsten spillede i det borgerlige samfund, og som så det som deres politiske mission at nedbryde de almindelige forestillinger om kunsten som "tingsliggjort vare" (dvs. at kunstprodukterne bliver vurderet i penge-værdi, på samme måde som almindelige industrivarer).

Efterhånden udvikledes bevidstheden imidlertid, og kritikken af den borgerlige kunstproduktion blev til en kritik af hele det borgerlige autoritære samfund. Gennem tidsskriftet Situationistisk Revolution blandede de sig i den almindelige politiske diskussion, og kritiserede på radikal vis enhver autoritær tendens indenfor venstrefronten og ungdomsoprøret. "Når de venstreorienterede går i demonstration er det eneste de demonstrerer deres egen skødehundementalitet", er et typisk udsagn fra Situationisterne. Det "Stalinistiske bureaukrati" i øst og "vareskuespillet" i vest er efter Situationisternes mening så godt som et og det samme. Revolutionen må ikke være ført an af et parti, eller nogen anden form for bureaukratisk organisation, men skal opstå spontant ud fra massernes ønske om total frihed.

Gennem et kup overtog nogle Situationister i 1966 Studenterforeningen i Strassbourg, og for foreningens midler lod de pjecen "Elendigheden i studentens miljø" trykke i 10.000 ekpl., som blev delt ud i byen. Denne pjeces, som efter min mening er et sandt mesterværk i latterliggørelse af det studentikose frisind og "oprørskhed", slutter sådan: "Proletariatets revolution er en fest, eller den er intet, for det liv den proklamerer vil selv være skabt i festens tegn. Legen er denne fests yderste rationalitet, at leve uden døde perioder, og nyde uden hindringer er de eneste regler den kan anerkende".

Situationisterne mener selv, at de var hovedmændene bag oprøret i Frankrig i maj 68, og fremdrager gang på gang dette som et eksempel på hvordan masserne spontant kan rejse sig uden at blive "vejledt" af politiske specialister og bureaukrater. At revolutionen opfattes som en leg, siger efter min mening noget om den lidt naive karakter af den Situationistiske ideologi. Spørgsmålet om

proletariatets diktatur og socialismen som overgangsstadier til kommunismen, bekymrer dem ikke det mindste, eller også kender de slet ikke noget til de tanker som Marx og Lenin har gjort sig herom.

Rhodos-bogen er en samling af artikler, som alle har været udgivet i Situationisternes franske, og de bedste af dem (fx. elendigheden i studentens miljø) også i deres danske tidsskrift. Bogen behandler et temmelig bredt felt af den politiske virkelighed. En af tekstene handler om byplanlægning, en anden beskriver sproget som et middel i undertrykkernes kram, og en tredje er om kulturrevolutionen i Kina, en fjerde om Maj-revolten i Frankrig osv.

Fælles for alle tekstene er hvad jeg vil kalde en idealistisk holdning. Der bliver aldrig gået ned til de basale økonomiske forhold som i ethvert samfund er den, i sidste ende, styrende faktor for den samfundsmæssige udvikling, men man analyserer på kryds og tværs de psykologiske og oplevelsesmæssige implikationer som formidler vores tilpasning til det syge samfund. Det bliver ganske vist adskillige gange nævnt, at det udelukkende er proletariatet som er det revolutionære potentielle, og at det er klassekampens udvikling som er forudsætningen for ethvert oprør, men samtidig er det tydeligt, at det ihvert fald ikke er arbejderne som man henvender sig til med denne bog. Sproget er så indviklet og snørklet, at Hans-Jørgen Nielsen i forhold til dette nærmest minder om Jørgen Clewin.

Hvad betyder fx.: "Kendsgerningerne er berøvet deres indhold i det kommunikerbares navn, i navnet af en abstrakt universalitet, i navnet af en pervers harmoni hvori enhver virkeliggør sig i omvendt perspektiv?"

Så vidt jeg kan se må der altså være en vis modsætning mellem Situationisternes grundfæstede tillid til dem selv som værende den eneste sande organisation i verden (!), og deres fatalt manglende evne til at kommunikere til andre mennesker end en lille gruppe superintellektuelle, hvis revolutionære

sindelag Situationisterne selv er de første til fuldstændigt at forkaste. Hvorvidt denne betragtning kun er udsprunget af min egen studentikose tilbøjelighed, eller om den netop griber fat om et af de problemer som Situationisterne kæmper, skal jeg ikke kunne sige. Intetsteds finder man nemlig i denne bog, eller i noget andet skrift fra ders side, så meget som antydningen til hvad jeg vil kalde en politisk ideologi. Hvordan det kan være at historien er fyldt med spontane oprør, som ingensteds har haft andet end korte virkninger, fordi magthaverne altid vendte tilbage såsnart den første revolutionære begejstring faldt hos masserne, bekymrer Situationisterne sig heller ikke for meget om.

Men bortset fra svaghederne ved denne bog, såsom det snørklede sprog, den blinde tillid til det "spontane" oprør, den unuancerede negative analyse af alle venstrekræfter og socialistiske lande, mener jeg alligevel at den har sin værdi. Den er et enormt spark i røven på tavshedsmagerne og skrivebordsmarxisterne. Dette er en handlingens teori, dvs. en teori som forpligter og motiverer til handling (skabelsen af situationer), for kun gennem handling vil man blive i stand til at forstå teorien, og kun gennem teorien vil man blive i stand til at udføre den revolutionære handling.

Men husk ihvertfald før du beslutter dig til at købe denne bog, at "studenten er ligesom alle andre ivrig efter at købe nyudgaver i pøcketform af en række vigtige og svære tekster, som "massekulturen" spreder i øgende takt. Desværre kan han ikke læse. Han nøjes derfor med at konsumere dem med øjnene." (s.128) - og hvad får man egentlig ud af det?

I næste nummer af bladet har jeg tænkt mig at udbrede mig om de 2 sidste numre af VINDROSEN, som handler om kærligheden i senkapitalismen.

Jakob Munck.

Referat fra mødet d. 13/11 i BBF:

- 1) Girokonto ordnes af Morten.
- 2) "Sex-pols og BBFs blad". Vi laver nu et blad sammen med Sex-pol. Første nummer er udkommet.
- 3) Oplæg til indlæg til Pan-Coq lavet af Lennart og Erik. Godkendt og indsendt.
- 4) Referat fra basisgrupperne.
- 5) Frans kontakter Chr. Hardkopf, der har lavet en film om homofile.
- 6) Intromøder Mandagene 4/12 og 8/1-73.

ooOooOoo

Referat fra mødet d. 20/11 i BBF:

- 1) Intromøde forberedelse: Lennart, Niels, Jens og Erik.
- 2) Husgruppe: Finn, Niels og Jens. Alle opfordres til at holde udvig efter nogle brugbare lokaler. Koordination Finn.
- 3) Chr. Hardkopfs film låst fast på Statens Filmcentral p.g.a. økonomiske årsager til 1/4-73.
- 4) Finn skriver til Jens fra Horsens, der vil vide noget om BBF.
- 5) Ole sørger for adresseliste og kartotek, hvor vi skal ha' adresser på andre grupper i verden.
- 6) Vi indsamlede 80 kr til kvindesolidaritet. Afleveret i Kvindehuset.
- 7) Fredag d. 8/12. Jakob Munck holder foredrag (Om Marxistisk Sexologi, se side 24, red.). Efterfølgende fest. kl. 20.

Sted: Det Fri Gymnasium
Krogshøjvej 53 a.
Bagsværd.

Du kommer dertil med hareskovbanen fra Nørrebro St.

Referat fra mødet d. 12/11 i Sex-pol:

Ved fællesmødet var kun mødt et minimalt antal af foreningens medlemmer op. Dette prægede i høj grad debatten, som kun i enkelte tilfælde virkelig var centreret om sexualpolitiske emner...

Per fremlagde et forslag om en sexfest arrangeret af Sex-pol og med udsendte indbydelser til en række interesseorganisationer. Endvidere snakkede vi os til rette om en offentlig indbydelse i dagspressen - en indbydelse som skulle formes på en sådan måde, at alle der måtte møde op til arrangementet var motiveret på en for Sex-pol tilfredsstillende måde.

Endvidere var det Pers forslag at afholde festen i Huset med musikalsk støtte af Klosterband, som ville kunne spille gratis...

Dato for festens afholdelse blev ikke fastsat, men Per og Michael meldte sig til at arbejde videre på sagen.

Desuden snakkede vi løst om et projekt, som ikke bør omtales her...

Endelig blev vi enige om at afholde introduktionsmøde for nye medlemmer inden næste fællesmøde søndag d. 26/11 - Per og Michael var villige til at tage sig af arrangementet, endvidere bliver der sørget for annoncering gennem Tid og Sted i Information.

Herefter sluttede mødet og deltagerne gik hver til sit...

Benny.

ooOooOoo

Referatet fra Sex-pol fællesmødet d. 26/11 må desværre udgå, da det ved redaktionens slutning ikke var kommet SP-BBF bladet i hænde...

Red

"LÆRLINGERAPPORT" (Forlaget modtryk) Kr 10-

"LÆRLINGESANGE", EP Kr 15-

FOLKETS INDKØBSCENTRAL

Ann.

FORSLAG FRA SEX-POL TIL POST-EKSTRAARBEJDERNE:

Hvordan I kan tjene dobbelt så meget som jeres vagtmestre uden at tage overarbejde!

En vagtmester har en grundløn på ca. 4200 kr pr måned eller ca. 50.000 om året. Hvis hans kone arbejder uden for hjemmet, så har de tilsammen ca. 90.000 kr årligt. Med dette kan de købe et hus i forstæderne til 300.000. Måske også en lille 5.000 kr swimmingpool, og de har råd til en ny bil til ca. 30.000 og et fravefjernsyn til 7.000 kr. Mand og kone kan holde det hele vedlige for en årlig indtægt på, som sagt 90.000 kr.

5 mandlige og 5 kvindelige ekstraarbejdere med hver en indtægt på 38.400 om året, vil kunne holde deres tilværelse vedlige med en samlet årlig indtægt på 320.000 kr.

Disse ekstraarbejdere har råd til at købe et stort hus til 10 mand for 600.000 kr med mindst to værelser til hvert par. De ville kunne få to store dagligstuer plus to badeværelser og en garage til to biler. To nye biler vil koste 60.000 kr. Disse 5 par vil have råd til to farvefjernsyn, sådan at man altid kan se både Danmark og Sverige alt efter ønske. To farve TV vil koste 14.000 kr. 10 ekstraarbejders indtægt ville være stor nok til at de kunne købe og vedligeholde en swimmingpool mere end dobbelt så stor som vagtmesterens soppebassin. Den vil koste 10.000 kr.

Altså, vagtmester og kone skal tage et lån på 342.000 kr, og ekstraarbejderne skal tage et på 684.000 kr.

Til faste udgifter undtagen hus, bil, TV og swimmingpool, bruger hver mand i ekstraarbejderkollektivet ca. 1200 pr. måned. Vagtmester og kone vil hver bruge 1300 pr måned. Det er fakta, at madlavning er billigere i kollektiv. Disse udgifter svarer henholdsvis for ekstraarbejderne til 144.400 kr og til 31.200 kr for vagtmester og kone pr år.

Ekstraarbejdernes samlede indtægt er

320.000 kr om året. Trækker vi alle udgifter fra, undtagen afdrag på hus, bil, swimmingpool og farve TV, så er der 176.000 kr tilbage til at betale afdragene på hvert eneste år!

Vagtmesterens og kones samlede indtægt er 90.000 kr hvorfra vi trækker alle udgifterne, undtagen afdragene på bil, hus, swimmingpool og farve TV, så er der 58.800 kr til at afdrage hvert år.

ALTSÅ: Ekstraarbejderne har 176.000 kr hvert år til at afdrage et lån på 684.000 kr...

OG: Vagtmesteren og kone har 58.800 kr hvert år til at afdrage et lån på 342.000 kr...

Forholdet er sådan, at der kun vil gå lidt under 4 år for ekstraarbejderne til at tilbagebetale hele lånet, hvis de ønsker det.

Vagtmesteren og kone kan først afdrage deres lån efter knap 6 år! Og dette selvom deres gennemsnits indtægt er højere! Samtidigt er ekstraarbejderne kommet i besiddelse af nøjagtig dobbelt så meget luksus!!!

PS. Jeg har undladt at tage skat o.lign. i betragtning, for ikke at gøre det hele for kompliceret, men som bekendt ville dette kun hjælpe ekstraarbejderne yderligere på grund af deres små indtægter.

Og sådan ser det ud, p.gr.a. vagtmesterens privat-egoistiske trang til at tjene lidt mere end sine arbejdskolleger. Samtidig vil netop denne trang til autoritet og prestige, som giver ham mere i løn på arbejdspladsen, umuliggøre det for ham at bo sammen i fællesskab med andre kolleger end sin kone og sine eventuelle

... Forts. side 24.

Regnskab for SP-BBF Bladet pr. 1/1 - 73:

UDGIFTER :

Papir..... 800 kr
 Sværte, stifter m.m.. 150 kr
 Porto og kuverter.... 65 kr
 Annoncering..... 25 kr
 Samlet udgift.....1040 kr

INDTÆGTER :

Privat starttilskud... 250 kr
 53. abonnemeter..... 795 kr
 Løssalg af blade..... 230 kr
 Tilskud fra BBF..... 50 kr
 Annoncer..... 70 kr
 Samlet indtægt.....1395 kr

Benny.

ooooo000ooooo0000ooooo000ooooo

KÆRE DU

KÆRE KVINDE

som aldrig har været i seng med en pige, måske har prøvet, men aldrig har kunnet gennemføre det!

VED DU, AT DU ER EN STAKKELS SEKSUELT FORKRØBLET INVALID?

KÆRE MAND

som aldrig har været i seng med en fyr, måske har prøvet, men aldrig har kunnet gennemføre det!

VED DU, AT DU ER EN STAKKELS SEKSUELT FORKRØBLET INVALID?

DU ER

en heterofil, måske endda en INVERS HETEROFIL, og det betyder ganske enkelt, at du har kappet af for halvdel af dine erotiske muligheder. Jeg ved at du lider under det, og jeg forstår dig godt. Derfor råber jeg heller

ikke efter dig på gaden og ander steder. Din straf er hård nog i sig selv!

DU LEVER

i samfundsmajoriteten, men mange af os, måske dine venner, børn eller forældre gør det ikke. Jeg vil ikke have din tolerance, men jeg vil have din accept ligesom du får min - uden betingelser! HJÆLP DIG SELV!!

1. BEFRI OS SELV
2. BEFRI ANDRE HOMOFILE
3. BEFRI DEN HOMOFILE :
DEL AF ENHVER

BBF.

Ann.

"MENS DAGENE ER DYSTRE" m/ De fortabte spillere

LP. Normalpris 32.50 kr, sælges for 31.00 kr

FOLKETS INDKØBSCENTRAL

Efter 2. verdenskrig har den europæiske og amerikanske kapitalisme været i en krisefri periode med næsten konstant højkonjunktur, på grund af de bunstige afsætningsmuligheder og den billige arbejdskraft. Skønt mange mennesker tror det, er kapitalismen imidlertid ikke i stand til at bestå for evigt, for gemt i dens egen økonomiske natur, ligger kimen til dens undergang. Med mellemrum vender kriserne tilbage, og afslører for den undrende tilskuer kapitalismens iboende modsætning mellem den private ejendomsret til produktionsmidlerne og behovet for samfundsmæssig styring og planlægning.

Krisetendenserne er nu igen begyndt at vise sig. Reallønningerne er ikke steget i de sidste par år, og arbejderklassen er begyndt at vtre sin utilfredshed gennem en skærpelse af klassekampen. Vilde strejker og fabriksbesættelser er blevet almindelige, og oprøret i Frankrig, maj 68, viser hvad vi kan forvente af fremtiden. Krisernes og oprørens tid er begyndt, og at forstå seksualitetens rolle i vort samfund, kan kun ske på baggrund af de økonomiske og politiske kræfter som styrer det.

Som et resultat af den stigende velstand og den tekniske udvikling, som er fulgt efter den 2. verdenskrig, voksede den nye generation af unge op, under helt anderledes vilkår end deres forældre. Der udvikledes en speciel ungdomskultur med specielle normer og tænkemåder, og påvirket af den verdenspolitiske udvikling, atomtruslen, Vietnamkrigen og hungersnøden, blev dannet en slags begyndende politisk bevidsthed, der senere skulle blive benævnt som ungdomsoprøret.

Den kritiske bevidsthed rettede sig dels mod det kapitalistiske samfunds økonomiske fundament, og dels mod den kulturelle overbygning. Kernefamilien, kønsrollerne og den seksuelle undertrykkelse blev gjort til debatemner, og som svar på undertrykkelsen udvikledes kollektivbevægelsen, rødstrømpe-

bevægelsen, foreningen Individ og Samfund, samt en række mindre organisationer, som alle søgte at opnå den menneskelige frigørelse indenfor systemets rammer.

I denne periode udvikledes der da også en tendens mod sexuel frigørelse og forudligning af kønsrollemønstret. Ikke kun som et resultat af det idealistiske, politiske arbejde som blev udført herfor, men også fordi disse tendenser egentlig stod i modsætning til magthavernes interesser. Kollektivbevægelsen kunne afhjælpe den værste bolignød, rødstrømpebevægelsen bevidstgjorde kvinderne om husmoderrollens elendighed, og hjalp dermed industrien med at få mobiliseret kvinderne som billig arbejdskraftsreserve, og Individ og Samfunds kamp for sexuel frigørelse blev udnyttet i den kommercielle pseudofrigørelse som fandt udtryk i porno, film og reklame.

Skønt det stadig bliver tilsløret, er det derfor nu ved at træde klart frem: Kampen for den seksuelle, menneskelige og kønspolitiske frigørelse er ikke i modstrid med systemets egentlige interesser.

Skønt der på kort sigt en vældig modstand mod de nye levemåder, er denne modstand ikke begrundet i modsatrettede interesser mellem systemets magthavere og de nævnte organisationer. Tværtimod er det en direkte nødvendighed for kapitalismens fortsatte udvikling, at der foregår en udvikling af de menneskelige relationer, som svarer til produktivkræfternes udviklingsniveau. Netop derfor har alle disse sexualpolitiske bevægelser kunne få så megen presseomtale og så gunstige udgivelsesvilkår for deres "bevidstgørende" litteratur, og netop derfor bliver kravene som de stiller op, hørt af magthaverne og opfyldt gennem reformistiske "forbedringer" af det kapitalistiske system.

At denne kamp for individets frigørelse er i udmærket samklang med kapitalens behov for mere, bedre og billigere

re arbejdskraft betyder imidlertid ikke at den altid kun kan være en konserverende faktor for det kapitalistiske samfund. Afhængigt af i hvilken grad vi efterhånden bliver i stand til at gennemskue sammenhængen mellem individets seksuelle og personlige undertrykkelse, og de fundamentale og uløselige modsætninger i det kapitalistiske samfund, vil vores kamp for frigørelse træde ind i en revolutionær fase. Dette vil ikke at vi må opgive vor daglige kamp for politiske reformer og frigørelse indenfor det nuværende system, men tværtimod at vi styrker denne kamp på afgørende vis ved at kombinere den med den afgørende kamp for afskaffelsen af den kapitalistiske produktionsmåde, som med naturnødvendig sikkerhed aldrig vil kunne indeholde en ægte menneskelig frigørelse, idet menneskene her er gjort til redskabet for et produktionsapparat, som det ikke selv behersker.

At forandre den for tiden fremherskende feministiske og reichistiske ideologi til en revolutionær, marxistisk strategi, kan imidlertid kun ske gennem udviklingen af en marxistisk sexologi.

En sådan analyse griber bl.a. fat i seksualivets tingsliggørelse og den tilsvarende seksualisering af tingene, kønsrollernes og seksualrepressionens historie, og de materielle samfundsmæssige årsager til det enkelte menneskes subjektive kærlighedsproblemer. Desuden kan klassesamfundets karakter afdækkes udmærket ved en analyse af sexualnormernes klassekarakter, herunder den forskellige udbredelse af homosexualitet, orgasmefrekvensen o.a.

At gennemføre en historisk, materialistisk analyse af seksualitetens rolle i det kapitalistiske samfund, er de både langvarig og besværlig opgave, men der gives ingen anden vej. Først når sexologien bliver marxistisk, og dermed kommer til at tjene til skærpelse af klassekampen, imodsetning til nu, hvor den er med til at tilsløre denne, vil vi objektivt kæmpe i vores egen interesse. For først i det samfund hvor mennesket har magten over de materielle produktivkræfter, bliver det i stand til at bestemme over sit eget liv.

Jakob Munck, 27.11.72.

Annonce

SPAR PÆNGE ---- KØB FORNUFTIGT !

FOLKETS INDKØBSCENTRAL...

BLÅGÅRDSGADE 3

2200 KBHVN N

KUN SKRIFTLIGE HENVENDELSER.

OBS! Husk, at et abonnement på SP-BBF Bladet kun koster 15 kr (10 numre)....

side 24.

(Forslag fra Sex-pol... forts. fra side 20).

børn. Denne status og pengeegoisme vil netop komme til at være det som forarmer ham til det dobbelte af ekstraarbejderne ude i samfundet, hvor pengene skal bruges til at opretholde og nyde livet. Ekstraarbejderne bliver altså dobbelt så rige, selvom de tjener 1.000 kr mindre pr måned, end en vagtmester, hvis de da vel at mærke bor i kollektiv. Angående spørgsmålet om ekstraarbejderne også lider af status- og autoritetstrang, så har de ihvertfald aldrig på den daglige arbejdsplads kunnet dyrke den i så høj grad, som en vagtmester nødvendigvis skal! Vagtmesterens placering i arbejdsmaskineriet, som det fungerer i dag, kræver netop autoritetstrang for at han kan udføre sin rolle. Her kan vi se, at han får mere i løn for at overtage andres ansvar og MAVESÅR! Har du nogensinde truffet en større idiot??

Benny Hammerbak.

ooooo000ooooo

Husk at købe
husk at hente
husk at løbe
husk at vente
husk at tinge
husk at tuske
husk at bringe
husk at huske

husk at glemme
bagateller
husk at nemme
hvad det gælder
husk at elske
mens du tør det
husk at leve
mens du gør det...

Piet Hein.

ooooo0000ooooo

BBF søger lokale(r) til en café og samlingssted til møder o.lign. Kender du nogle tomme lokaler til en overkommelig leje, da henvend dig en mandag til BBF-fællesmødet i Aabenraa 33,1 kl 20.

Tomt butikslokale søges, evt. som byttebutik. Haves: Stort butikslokale, 2 værelser, køkken, lagerrum og kælder. Ønskes: Butikslokale, 1 evt. 1 1/2 værelser og køkken. Kun skriftlig henvendelse til Folkets Indkøbscentral...

Eget tryk

BIBLIOTEK OG ARKIV
FORBUNDET AF 1948
LANDSFØREREN FOR BØSSE OG LESJISKE